

σεως, ανεπαρεστάθη έπιτυχεστάτα. Διετηρήθησαν τὰ χαρακτηριστικά όλα φυσικά, οὐδὲ τὸ ελάχιστον δ' ἐκδηλοῖ οἰανδήποτε ἔκτροπον οἴησιν, ἀντικειμένην εἰς τὴν εὐπρέπειαν τῆς Τέχνης καὶ εἰς τὴν εὐγένειαν τοῦ Ἐθνικοῦ Εὐεργέτου.

Ὁ Γεώργιος Ἀβέρωφ, ὁ κατὰ τὴν ὠραίαν ἔκφρασιν τοῦ κ. Φιλήμονος, εὐαίσθητος καὶ ἀγαθὸς ὡς παιδίον, ὁ εἰλικρινῆς καὶ ὑπέροχος πατριώτης, φέρων τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτοῦ, ἐκτείνει τὸν δεξιὸν βραχίονα μὲ τὴν παλάμην ἀνοικτὴν, ἐξ ἧς ἀπέρρευσε τ' ἀγαθὰ, δι' ὧν θὰ ἐπιτελεσθῆ ἡ προσεχὴς πανήγυρις τῆς προόδου ἐν Ἑλλάδι. Ἡ χεὶρ ἐκείνη, εἰς ἣν ὁ καλλιτέχνης ἀπέδωκεν ὅλον τὸ φυσικὸν κάλλος, τὸ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς θέλγον καὶ ἐπιβάλλον, μετ' ὀλίγον δεξιουμένη καλοκάγαθως τοὺς μέλλοντας νὰ συρρεῦσωσιν εἰς τὰ *Νέα Παναθήναια*, αἰωνίως θὰ δεικνύη εἰς πάντα ἐπισκέπτῃ τὸ *Στάδιον* τῆς εὐγενεοῦς ἀμίλλης καὶ δίδουσα τὸ σύνθημα πρὸς ἑναρξιν τῶν *Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων*, θὰ ὑπομιμνήσκη εἰς πάντα εὐγνώμονα Ἕλληνα τὸν θησαυρόν, ὅστις ἀπέρρευσε ἐξ αὐτῆς, ἀστεριεύτου πάντοτε καὶ ἐτοιμῆς πρὸς νέας θυσίας.

ΜΙΚΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Κι ἂν ἔχοιμ' ἐδῶ πέρα
 Τὸν Ἔρωτα πατέρα,
 Τῆ Συμφορὰ βυζάστρα,
 Ποιὸς ξέρει στ' ἄλλα τᾶστρα,
 Ποῦ μέσ' στὸ χάος γυρίζουν,
 Καὶ ποῦ τῆ γῆ ἀντικρύζουν
 Σὰν κήτη ἓνα κοχύλι, —
 Τί φιλιὰ, καὶ τί χεῖλιη!
 Τί καρδιές, καὶ τί πόθοι!
 Νὰ ἰδοῦμε δὲν ἐδόθη
 Τὸν Ἰσκιο τοὺς μπροστά μας
 Μῆδὲ στὰ ὄνειράτ' αὐτῶν!

Τί πάθη ἐκεῖ βογγᾶνε,
 Ποῦ τὰ δικά μας θᾶνε
 Μπροστά τοὺς ἓνα ἓνα
 Παιγνίδια νυσταγμένα!
 Καὶ θᾶνε τὰ περίσσια
 Βάσανα, παιδιακίσια
 Κακιώματα καὶ μόνο
 Μπροστά σὲ τέτοιο πόνο!
 Μπροστά σὲ τέτοιες λύπες
 Τῆς συμφορᾶς οἱ γῦπες,
 Τοῦ ἔρωτος τὰ φεΐδια,
 Σθυσμέν' ἀποκαΐδια!

Κι ἂν ἔχοιμ' ἐδῶ πέρα
 Τὸν Ἔρωτα πατέρα
 Τῆ Συμφορὰ βυζάστρα,
 Ποιὸς ξέρει στ' ἄλλα τᾶστρα!

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ